

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2019, č. j. MPSV-2019/12050-922, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 16. 10. 2019, č. j. 72 Ad 6/2019 – 100,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 6. 11. 2019 Krajským soudem v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) postoupena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“). Kasační stížnost psaná rukou stěžovatele je z valné části nečitelná, a tudíž nesrozumitelná. Nejvyšší správní soud z ní seznal toliko to, že jde zřejmě o kasační stížnost a že zřejmě směřuje mj. proti shora označenému usnesení, kterým krajský soud zamítl žádost stěžovatele o ustanovení zástupce v řízení o žalobě proti rozhodnutí ve věci příspěvku na bydlení.

[2] Poté, co šestý senát Nejvyššího správního soudu rozhodl dne 26. 2. 2020 o námitce podjatosti stěžovatele směřující proti všem soudcům prvního senátu, soud usnesením ze dne 2. 4. 2020, č. j. 1 As 404/2019 – 47, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce čitelně a srozumitelně sdělil rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu, uvedl a konkretizoval důvody kasační stížnosti a taktéž uvedl, čeho se kasační stížností domáhá. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 4. 2020.

[3] Stěžovatel reagoval podáním ze dne 17. 4. 2020 (k poštovní přepravě předáno dne 20. 4. 2020), které bylo opět z větší části nečitelné, avšak bylo z něj možné zjistit, že stěžovatel žádá o ustanovení zástupkyně pro řízení o kasační stížnosti – advokátky JUDr. Rejžkové. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 As 404/2019 – 58,

návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl. Zohlednil zejména skutečnost, že v nynější věci stěžovatel žádal o ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o neustanovení zástupce poté, kdy krajský soud již v řízení o žalobě stěžovateli dvakrát zástupce ustanovil, přičemž v obou případech poté rozhodl o zproštění zastupování z důvodů narušení vzájemné důvěry především v důsledku jednání stěžovatele. V nynější věci není zastoupení stěžovatele advokátem povinné a ustanovení zástupce zjevně nevede k zákonem předpokládanému cíli. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 25. 5. 2020 a stěžovatel na ně již nijak nereagoval.

[4] V usnesení ze dne 2. 4. 2020, č. j. 1 As 404/2019 - 47, kterým byl stěžovatel vyzván k odstranění vad kasační stížnosti v zákonné lhůtě jednoho měsíce, byl stěžovatel zároveň poučen, že neodstraní-li ve stanovené lhůtě vady kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne (§ 37 odst. 5 ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] V zákonné jednoměsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.), která při zohlednění doby od podání návrhu na ustanovení zástupce do právní moci rozhodnutí soudu o tomto návrhu uplynula nejpozději dne 12. 6. 2020, Nejvyšší správní soud neobdržel žádné podání, v němž by stěžovatel srozumitelně (jasně a čitelně) vyjádřil, z jakých důvodů a v jakém rozsahu usnesení krajského soudu napadá. Absence těchto náležitostí kasační stížnosti je nedostatkem, pro který nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] Pouze pro úplnost a s ohledem na to, že stěžovatel ke svému podání ze dne 17. 4. 2020 přiložil kopii části rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 18. 12. 2019, č. j. 70 Co 255/2019-2770, jímž byla omezena svéprávnost stěžovatele až na běžné záležitosti každodenního života, soud uvádí, že této skutečnosti si je vědom, jak ostatně uvedl již v usnesení ze dne 2. 4. 2020, č. j. 1 As 404/2019 - 47. Má však za to, že daná věc (kasační stížnost proti rozhodnutí soudu o neustanovení zástupce v řízení o žalobě ve věci opakující se dávky státní sociální podpory) je záležitostí běžnou; samotné procesní usnesení o neustanovení zástupce po opakovaném zproštění dříve ustanovených zástupců se nemůže negativně projevit v majetkové sféře stěžovatele, což je považováno za kritérium tzv. neběžné záležitosti, v níž by musel soud jednat s ustanoveným opatrovníkem stěžovatele.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu